herpy

PILEGIFTFRØER

Cainarachi Poison Frog

Ameerega cainarachi

Ameerega cainarachi er en rødrygget pilegiftfrø på omkring 3 cm, der kun kendes fra bjergfoden omkring Tarapoto i det nordlige Peru. Arten er truet i naturen, og der findes kun lidt viden om pasningen, så vejledningen bygger på klimaet, levestedet og de nære slægtninge *Ameerega bassleri* og *Ameerega pepperi*.

Familie: Dendrobatidae Tidligere navn: *Epipedobates cainarachi; Epipedobates ardens* Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**3 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**10-15 år**
Aktiv	**Dag**
Levevis	**Jordboende**
Biotop	**Regnskov**
Hudgift i naturen	**Mild**
Hudgift i fangenskab	**Ingen** Opdrættede dyr. Vildfangne dyr kan beholde giften længe
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**40 × 40 × 40 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**22-26 °C**
Temperatur, nat	**19-22 °C**
Luftfugtighed	**70-100 %**
Vand	**Vandskål** dybde 1-2 cm
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Insekter og små leddyr (springhaler, bananfluer)**
Holdes	**Parvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudserne bæres til vand**
Æglægning	**På jorden**
Kønsmoden	**12-13 mdr.**
Æg pr. lægning	**22-44**
Klækning	**10 dage**
Larvetid	**50-60 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter og færdigfoder**
Yngelpleje	**Vogter æggene og bærer haletudserne**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Appendiks II**
IUCN	**Truet (EN)**

Alle arter i slægten Ameerega står på CITES bilag II, så handel over grænser kræver CITES-papirer. Arten er opført som truet (EN) hos IUCN. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og er derfor ikke angivet.

Om arten

Ameerega cainarachi er en lille til middelstor pilegiftfrø. Hannerne måler 25-26 mm og hunnerne 28-31 mm fra snude til kloak, så hunnen er den største. Ryggen er rød, og siderne er sorte. Arten blev beskrevet i 1989 af Rainer Schulte som *Epipedobates cainarachi* og samme år af Karl-Heinz Jungfer under navnet *Epipedobates ardens*; siden 2006 hører den til slægten *Ameerega*. Navnet kommer fra Cainarache-dalen, hvor arten først blev fundet. Den ligner *Ameerega bassleri* og *Ameerega pepperi* meget.

Slægten *Ameerega* får alkaloiderne i huden fra føden i naturen, så dyr, der fodres med foderdyr fra kultur, er ikke giftige. Vildfangne dyr regnes for milde. Undgå alligevel hudkontakt, og vask hænderne efter arbejde i terrariet.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Køb af dyr: opdræt, vildfang og transport

Udbredelse og levested

Ameerega cainarachi findes kun i Peru, i lavlandet ved den nordlige ende af Andes' østlige bjergkæde. Fundene ligger især i regionen San Martín omkring Tarapoto og Cainarache-dalen, med enkelte fund i Cordillera Azul. Udbredelsen er lille.

Arten findes fra omkring 150 m til lidt over 1.000 m over havet.

> **Oprindelig udbredelse:** Peru.

LEVESTED

Ameerega cainarachi lever på skovbunden i fugtig tropisk skov ved bjergfoden, fra lavlandsskov omkring 150 m til skov lidt over 1.000 m. Klimaet er varmt og fugtigt uden egentlig vinter, og temperaturen svinger kun 1-2 °C hen over året. Arten holder til i løvlaget, mellem rødder og ved bække. Æggene lægges på land, og hannen bærer haletudserne til lavt, langsomt rindende vand.

Skovrydning til kaffe, kvæg og brænde er den største trussel, og indsamling til dyrehandel spiller formentlig også ind.

Læs mere: Opdræt af haletudser

Pasning

TERRARIET

Der findes kun lidt viden om pasningen af *Ameerega cainarachi*. Arten lever i samme område som *Ameerega bassleri* og *Ameerega pepperi*, og avlstallene er lånt fra dem (se Avl).

Et par skal have et regnskovsterrarie på mindst 40 × 40 × 40 cm (længde, bredde, højde); større er bedre, for arten lever på bunden, og gulvarealet tæller mere end højden. Et regnanlæg og en forstøver anbefales. Frontdøre og en ventilationsstribe i toppen giver luftskifte uden at tørre terrariet ud.

Indret efter skovbunden: et drænlag nederst, et fugtigt, løst bundlag af kokos og bladmuld og et tykt løvlag. Læg bark, korkrør og rødder, så der er mange skjul, og plant bregner, bromelier og planter med brede blade. Springhaler og små isopoder holder bunden ren.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation Læs mere: Terrarieopbygning og bioaktiv bund

TEMPERATUR

Om dagen passer 22-26 °C, og om natten skal temperaturen falde op til 5 °C, til omkring 19-22 °C. Forskellen mellem årstiderne er kun 1-2 °C. Der er ingen vinterhvile.

Over 28 °C belaster varmen frøerne, og et terrarie i direkte sol kan nå dødelig varme på få timer. Stil terrariet uden sol, og mål temperaturen ved bunden. Er rummet køligere end 20 °C, kan en varmemåtte på siden af terrariet løfte temperaturen.

Læs mere: Varme og temperatur Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Luftfugtigheden skal være 70-100 %: omkring 70 % midt på dagen og tæt på 100 % med tåge morgen og aften. Sprøjt eller brug regnanlæg og forstøver et par gange om dagen. Bunden og løvlaget skal være fugtige, men ikke drivvåde, og overfladen må gerne tørre lidt mellem sprøjtningerne; stillestående, mættet luft giver svamp og hudproblemer.

Brug regnvand, osmosevand eller afkloreret vand uden tilsætning. Luftfugtigheden må ikke ligge under 70 % i længere tid, for frøens hud tørrer hurtigt ud.

VAND OG VANDKVALITET

En lav vandskål med 1-2 cm vand er nok, og den skal være let at komme ind og ud af. Brug regnvand, osmosevand eller afkloreret postevand, og skift vandet hver anden dag, så der ikke samler sig bakterier. Padder optager vand og stoffer gennem huden, så rengør skålen uden sæbe, og skyl godt. Haletudserne kan kun holdes i lavt, langsomt rindende vand (se Æg og

haletudser).

LYS OG UVB

Lyset skal først og fremmest dække planternes behov: LED-lys til plantevækst i 10-12 timer om dagen med en tydelig nat. Behovet for UVB er ikke dokumenteret; en svag UVB-lampe (Ferguson-zone 1) er valgfri. Giv frøerne både lyse og skyggefulde steder.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Frøerne tager de almindelige små foderdyr: bananfluer (*Drosophila melanogaster* og *Drosophila hydei*), springhaler, små isopoder, nyklækkede fårekyllinger, de mindste voksmøllarver og ketsjede småinsekter fra engen. Voksne dyr fodres tre til fire gange om ugen med så mange foderdyr, at alle får nok, typisk 20-50 bananfluer pr. dyr. Unge dyr fodres helst dagligt. Drys foderdyrene med kalk ved hver fodring og med et vitamintilskud to gange om ugen.

Fjern døde og tilbageblevne foderdyr, så de ikke angribes af svamp.

Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Ameerega cainarachi er dagaktiv og holder til på skovbunden. Hannerne i slægten er territoriale og kalder fra faste pladser. Et par er den sikre holdform; flere hanner sammen kan give stress og slagsmål, især i et lille terrarie.

Frøerne bør ikke håndteres. Huden er sart og tager let skade. Ved rengøring flyttes de med en ren, fugtet plastbeholder.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hunnen er den største (28-31 mm mod hannens 25-26 mm) og har en bredere krop. Kun hannen kalder. Alderen ved kønsmodenhed er ikke dokumenteret for arten; 12-13 måneder er lånt fra *Ameerega bassleri*. Et par sikres bedst ved at opdrætte unger sammen.

PARRING

Parringen er ikke dokumenteret for *A. cainarachi*. Hannen kalder for at tiltrække hunnen, og parret lægger æg på land. En periode med kraftigere sprøjtning, der efterligner regntiden, kan sætte gang i kaldene.

ÆG OG HALETUDSER

Æggene lægges i et fugtigt skjul på land, fx under et blad eller i et korkrør, og hannen vogter dem. Antallet pr. lægning er ikke dokumenteret; 22-44 æg er lånt fra *Ameerega pepperi*. Når haletudserne er klækket, kravler de op på hannens ryg, og han bærer dem til vand. Haletudserne kan kun holdes i lavt, langsomt rindende vand; en lille beholder med et filter eller en pumpe, der giver en svag strøm, passer. De fodres med alger og færdigfoder til haletudser.

METAMORFOSE

Klæktiden og larvetiden er ikke dokumenteret for arten. Hos *Ameerega bassleri* klækker æggene efter omkring ti dage, og haletudserne forvandles efter 50-60 dage. Når forbenene kommer, skal vandet være lavt, og der skal være let adgang til fugtigt land. Frøerne holder op med at spise under forvandlingen og lever af halen.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger er meget små og kræver bittesmå foderdyr: springhaler og de mindste bananfluer. Fodr dem dagligt, drys med kalk og vitaminer, og hold luftfugtigheden høj. Ungerne skal have mange skjul og et rummeligt terrarie, til de er store nok til at blive sat sammen i par.

Sundhed og typiske fejl

Der findes ingen beskrivelser af sygdomme hos *Ameerega cainarachi*, så rådene er de generelle for pilegiftfrøer:

- Hud- og svampeinfektioner skyldes stillestående, mættet luft og snavset bund. Sørg for ventilation og friskt løv.
- Overophedning er hurtigt dødelig. Hold terrariet under 28 °C.
- Mangel på kalk og vitaminer giver deformerede kæber og svage lemmer. Drys foderet ved hver fodring.

- Chytridsvamp (*Batrachochytrium dendrobatidis*). Nye dyr holdes i karantæne i mindst seks uger.
- Mider og orme kræver en dyrlæge med forstand på padder.
- Dyr uden appetit, med sløve bevægelser eller afmagret bagkrop skal undersøges af en dyrlæge.

Levealderen i fangenskab er ikke dokumenteret; tallet i boksen er et skøn ud fra beslægtede arter.

Læs mere: Karantæne og hygiejne

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.